

Μια μέρα καθώς πήγαινα στο σπίτι είδα έναν κλέφτη να μπαίνει από το παράθυρο και να είναι έτοιμος να αρπάξει τα πάντα...

Αμέσως έβγαλα το κινητό από τη θήκη και έστειλα μήνυμα στο κινητό της μαμάς πού είναι. Μου απάντησε στο υπονοδωμάτιο της. Και με ρώτησε γιατί? Μόλις της είπα τι είδα πανικοβλήθηκε και μου είπε πως θα χειριστεί αυτή το θέμα. Εμένα μου είπε να πάω μια βόλτα και να πάω στο σπίτι σε μισή ώρα περίπου.

Καθώς έκανα βόλτες σε μια παιδική χαρά χωρίς να καταλάβω το πως κοίταξα γύρω μου και αντί να δω κόσμο έβλεπα συνέχεια ψηλούς και πελώριους τοίχους που δεν τελείωναν ποτέ! Έμοιαζε σαν λαβύρινθος!

πήγα μια βόλτα όπως μου είπε στα μαγαζιά της Βέροιας όπου αγόρασα ένα δώρο στον μπαμπά μου για τα γενέθλιά του.

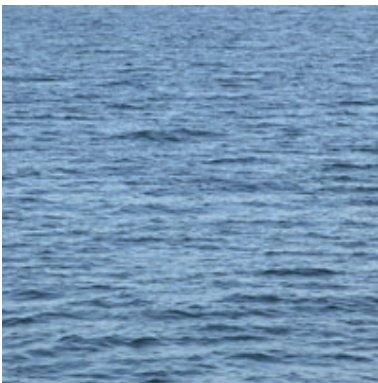
Καθώς λοιπόν πήγαινα τη βόλτα μου τυχαία συνάντησα ένα κορίτσι που είχαμε μαλώσει. Με είδε και με προκάλεσε μέχρι που γίναμε μαλλιά κουβάρια!

Ξεμαλιαστήκαμε, σκίσαμε τις μπλούζες μας, πατούσε η μια τα παπούτσια της άλλης!!! Γίναμε ρεζίλι, μας κοιτούσε όλος ο κόσμος που περνούσε από εκεί!! Όταν το καταλάβαμε ήταν πλέον πολύ αργά...Γιατί τότε γελούσαν όλοι μαζί μας και κάποιοι τραβούσαν βίντεο για να μας ανεβάσουν στο youtube!!

Μετά από αυτήν την μεγάλη σκέψη είδα πως η ώρα είχε περάσει γι αυτό αποφάσισα να γυρίσω σπίτι. Όταν έφτασα έβαλα αθόρυβα το κλειδί μου στην πόρτα και στην συνέχεια φώναξα:

- μαμά είσαι εδώ? Και η μαμά μου είπε:
- Ελα μέσα το πεδίο είναι ελεύθερο.

- Α! Σου έχουμε με τον μπαμπά σου μια μεγάλη έκπληξη που είμαι σίγουρη οτι θα χαρείς πολύ!

- Για πες τι είναι?ρωτάω εγώ. Και η μαμά μου απαντάει χαρούμενη

- θα πάμε στη θάλασσα μωρό μου, στα καταγάλανα νερά της Σκοτεινάς!!!!!! Τότε χάρηκα τόσο πολύ που ξέχασα τον καβγά με εκείνη την φίλη μου. Ξεκινήσαμε λοιπόν με το καινούργιο αυτοκινητο μας για την θάλασσα. Φτάσαμε σε μια ώρα περίπου.

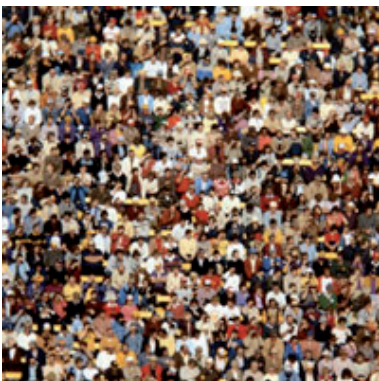
Κατευθείαν εβγαλα τα ρούχα και έτρεξα προς τη θάλασσα χωρίς να με καταλάβει κανείς.

Αφού βγηκα απο τη τελεια αυτη θαλασσα πηγα σε κατι παλιες σπηλιες που υπαρχουν εκει.

Περπατησα πολυ μεχρι που εφτασα στο τελος αυτης της σπηλιας οπου ειχε ενα λιβαδι με πολλα,διαφορετικα και πανεμορφα λουλουδια. Υπηρχε μαλιστα ενα κοριτσακι που ηταν περιπου στην ηλικια μου. Καθοταν κατω στο γραιδι με τα ποδια σταυρωμενα και διαβαζε ενα κοκκινο βιβλιο. Κατευθύνθηκα προς εκείνη για να την μιλήσω και να την γνωρίσω ωστε να γίνουμε καλες και αχωριστες φιλες.

Δεν μπορούσα να περιμένω άλλο να με μιλήσει πρώτη. Πλησίασα αρκετά και πολύ διακριτικά κοίταξα την εικόνα που είχε το εξώφυλλο καθώς και τον τίτλο του βιβλίου που διάβαζε. Έγραφε «Η ιστορία των ανθρώπων».

Στην συνέχεια γύρισε σελίδα και είχε σαν φωτογραφία ένα φουντούκι και ένα σκιουράκι να προσπαθεί να το φάει.

Τη στιγμή που συνειδητοποίησε ότι το κοιτούσα το έκλεισε αποτομα και με ρώτησε αν θέλω να διαβάσω κι εγώ. Μαάλιστα μου είπε ότι έχει άλλο ένα. Τότε εβγαλε και ένα κοκκινο.

Επειτα το ξεφύλλισα για να δω το περιεχομενο του.Αποφασισα να το διαβασω επεδη ειδα μια τελεια εικονα που με ξετρέλανε και μου προσέλκυσε το ενδιαφέρον να την μελετήσω!!Ηταν ένα καράβι μέσα σε ένα μπουκαλι. Ομως η βαση του ηταν έξω απο το μπουκαλι και το στηριζε κιόλας.

Στην επομενη σελιδα ειδα μια παραξενη εικονα.Ηταν σαν να συνεχιζετε εκεινος ο λαβυρινθος που ειχα παγι-δευτει. Ωσπου σταματησα να το μελετω γιατι μου ηρθε ένα φταρνισμα απο ένα λουλουδι που μου το εδωσε το κοριτσι σαν δωρο.

Εμεις το αποκαλουμε κλεφτη. Και πριν προλαβω να την πω ευχαριστω ακουσα εναν παραξενο θορυβο και γυρισα για να δω τι ειναι.

Προς μεγαλη μου εκπληξη ειδα εναν γερανο, η ανασκαφεια δεν θυμαμαι τι ακριβως ειναι,να κραταει στις δαγκανες του εναν ανθρωπο!!!!!!! Το χωρις να ξερω γιατι, ετσι αφθορμητα, αρχισα να φωναζω σαν τρελη κατεβασε τον ανθρωπο κατω!!!

Δυστυχως ομως οχι μονο δεν τον κατεβασαν αλλα τον εβαλαν μεσα σε ενα κουτι το εκλεισαν και το εβαλαν στο αυτοκινητο τους. Τοτε προσπαθησα να τους κυνηγησω αλλα δεν μπορεσα να το κανω διοτι ηρθε αυτος που τον εδεσε και με απειλησε πως αν το πω πουθενα ή αν προσπαθησω να τους πιασω θα με σκοτωσουν!!!
tote plhwδhka polu!

Ολα αυτα με εναν μαγικο τροπο γινονταν μεσα σε εναν πελωριο λαβυρινθο που γυρω γυρω ηταν χτισμενος με πολλα λουλουδια τα οποια εμοιαζαν με μαργαριτες. Αλλα ειχαν κιτρινο και μοβ χρωμα και οχι ασπρο...

Και ξαφνικα ειδα να ξεφυτρώνει μεσα απο ενα λουλουδι που ακουμπουσε στο ποδι μου ενα αυγο! Σαν να ηταν η μοβ μαργαριτα μια κοτα! Ηταν πολυ παραξενο!

Τον ιδιο ανθρωπο λοιπον που ειδα να μπαινει σαν κλεφτης απο το παραθυρο της κουζινας του σπιτιου μου ετοιμος να αρπαζε οτι ειχαμε και δεν ειχαμε τον ξαναειδα. Στην ιδια σταση χωρις ομως αυτην την φορα να υπαρχει κανενα παραθυρο και καμια μπαλκονοπορτα για να μπει και να σουφρωσει κατι το οποιο αν το πουλήσει θα βγαλει πολλα χρηματα. Δεν επιχειρησα να τον πλησιασω γιατι δεν ξερω τι σοι αντρας ειναι. Κι αυτο ειναι επισης πολυ παραξενο. Σημερα τα παραξενα νεα και μαντατα ερχονται το ενα μετα το αλλο!!!

Το 3ο κατα σειρα περιεργο και το πιο μυστηριώδες ειναι αυτο που θα ακουσετε μολις τωρα. Η κατασταση εχει ως εξης: Παρατηρουσα για περιπου κανενα 10 λεπτο τις κινησεις αυτου του τυπου που ανεφερα προηγουμενως και αποτομα δεν ξερω πως ουτε ποιος το εκανε βρεθηκα να τον κοιταω απο ψηλα. Τοτε ειδα το σχημα του λαβυρινθου που ειχαμε παγιδευτει.

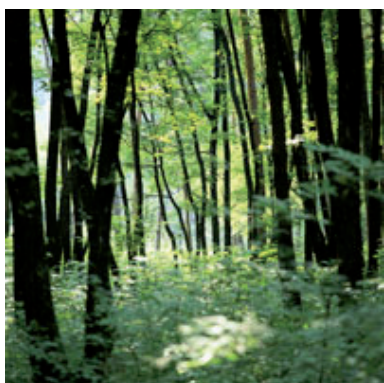
Σαν κεραυνος θμηθηκα οτι ειχα ξεχασει να δωσω το δωρο που αγορασα για τα γενεθλια του μπαμπα. Ειμαι σιγουρη πως θα νομιζει οτι δεν ηξερα πως χθες ηταν η μερα των γενεθλιων του.

Με ολα αυτα που εγιναν αφου με παλι εναν μαγικο τροπο κατεβηκα κατω βγηκα απο τις σπηλιες χωρις να χαιρετησω το κοριτσακι που δεν ξερω καν πως το λενε.Οι γονεις μου μολις με αντικρισαν να βγαινω απο τον διαδρομο που οδηγουσε στις πελωριες σπηλιες ετρεξαν κοντα μου με αγκιαλιασαν και στην συνεχεια μου ειπαν:

Μην το ξανακανεις αυτο ανυσυχησαμε παρα πολυ.Ελα τωρα παμε στο σπιτι γιατι κοντευει να ξημερώσειειναι 3και μιση η ωρα.Με το που φτασαμε στο σπιτι επεσα ξερη και κοινηθηκα ως τις 11.Την αλλη μερα που ξυπνησα ειδα πανω στο γραφειο να στεκεται μια στρογγυλη γυαλα με 2 χρυσοψαρα λιγο χορτο λαι γαλαζιο χαλικι.

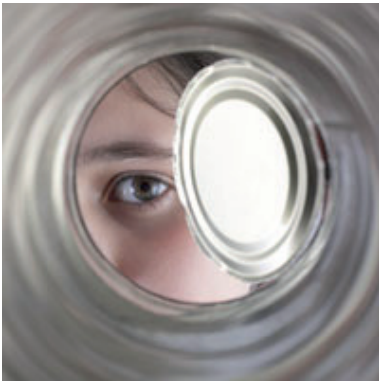
Και δεν φτανει αυτο μου αγορασαν και εναν πινακα που περιλαμβανε πολλα δεντρα και πολυ πρασιναδα!Τοτε ηταν που συλλογιστηκα βαθια...

Στη συνέχεια για να ξεχαστώ πήγα σε μια δραστηριότητα της βιβλιοθήκης το club ρομποτικής.

Και μόλις γυρίσα στο σπίτι είδα πάλι μια γυάλα που μέσα είχε ένα έντομο, το οποίο εμοιάζε με σκνιπακι ή κουκουπι.

Και όλες αυτές τις αναμνήσεις τις θυμήθηκα τη στιγμή που κοιτούσα μέσα από μια κονσερβα που περιείχε τον τον οποίο θα τον φάμε μαζί με τα φασολία που ετοίμασε η μαμά... Αυτή λοιπόν είναι μια ιστορία από τις πολλές που πέρασα... Αν σας αρέσει προτείνω να δείτε και τις άλλες στα άλλα βιβλία μου. Προς το παρόν για σας. Ελπίζω να σας κρατήσα καλή συντροφιά!!

Τα λέμε ξανά στις 8 και εικοσιπέντε αντίο...